

قطر به سر می‌برد و همچنین از سرگیری رابطه‌ی سودان با ایران یا حمایت ترکیه از عبدالفتاح برهان، فرمانده ارتش به عنوان شواهدی مبنی بر نزدیکی حاکمان فعلی سودان به گروه‌های اسلام‌گرا تلقی می‌شود.

همزمان با بی‌توجهی جهانی به کشتار گسترده در سودان، امارات متحده عربی دخالت خود را در جنگ داخلی سودان تکذیب می‌کند، اما روزنامه‌نگاران تحقیقی و کارشناسان تقریباً بدون تردید اطمینان دارند که امارات به صورت مستمر از محمد حمدان دقلو (مشهور به حمیدتی) فرمانده گروه شبه‌نظامی نیروهای واکنش سریع حمایت مالی و تسلیحاتی می‌کند. روزنامه لوموند فرانسه در گزارشی می‌نویسد: «درحالی‌که نیروهای مسلح سودان (SAF) که آن‌ها نیز بر اساس اذغان نهادهای بین‌الملل از جنایات جنگی علیه مردم سودان میرانستند، از حمایت شبکه‌ای از متحدان منطقه‌ای و بین‌المللی (از جمله مصر، قطر، ترکیه، روسیه، ایران، عربستان سعودی و اریتره) برخوردار بوده‌اند، جریان تسلیحات پیشرفته از امارات متحده عربی به نیروهای ژنرال حمیدتی اجازه داده است تا ابتکار عمل را در میدان نبرد دوباره به دست آورند.» کامرون هادسون، تحلیل‌گر پیشین آژانس مرکزی اطلاعات آمریکا (CIA) به لوموند می‌گوید: «بدون حمایت امارات از نیروهای پشتیبانی سریع (RSF)، این جنگ مدت‌ها پیش به پایان می‌رسید.»

کامرون هادسون، تحلیل‌گر پیشین آژانس مرکزی اطلاعات آمریکا (CIA) و در حال حاضر عضو مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی مستقر در واشنگتن، می‌گوید: «به لطف اطلاعات منبع‌باز، می‌توانیم تأیید کنیم که حجم حمایت امارات متحده عربی از نیروهای پشتیبانی سریع (RSF) از زمانی‌که ارتش خارطوم را پس گرفت [در آوریل ۲۰۲۵]، دو برابر شده است. امارات متحده عربی برای پیروزی نیروهای پشتیبانی سریع (RSF) در میدان نبرد، از هیچ کاری فروگذار نخواهد کرد، حتی اگر به معنای فراهم کردن زمینه برای فجاییعی باشد که امروز در الفاشر شاهد آن هستیم.» لوموند می‌نویسد: «امارات متحده عربی، از طریق یک شبکه لجستیکی پیچیده شامل بسیاری از کشورهای همسایه مانند چاد، لیبی و سودان جنوبی، و همچنین اوگاندا و بندر بوساسو در سومالی، یک پل هوایی برای تحویل تسلیحات پیشرفته به نیروهای پشتیبانی سریع (RSF)، شریک خود در سودان، سازماندهی کرده است. این تسلیحات شامل پهپادهای پیشرفته ساخت چین، سلاح‌های سبک، مسلسل‌های سنگین، خودرو، توپخانه، خمپاره‌انداز، مهمات، سامانه‌های پدافند هوایی پیچیده و حتی یگانی متشکل از صدها مزدور کلمبیایی است که در میدان نبرد الفاشر مستقر شده بودند.»

دولت سودان تاکنون از امارات به دیوان دادگستری بین‌المللی در لاهه و شورای امنیت سازمان ملل متحد شکایت کرده‌است. شهریورماه امسال سودان با ارسال نامه‌ای به شورای امنیت سازمان ملل متحد، از امارات متحده عربی به دلیل سربرازگری، تأمین مالی و انتقال مزدوران به‌جهت حمایت از نیروهای واکنش سریع شکایت کرد. سودان در نامه خود از وجود ادله کافی از جمله کشف پاسپورت‌های سفر و کارت‌های شناسایی که تابعیت اماراتی دارند و توسط مزدوران مورد استفاده قرار گرفته بودند، خبر داد. در نامه‌ای که مقامات سودانی به شورای امنیت سازمان ملل ارائه داده‌اند، آمده است که نیروهای مسلح سودان توانسته‌اند با دستگیری چند مزدور بیگانه که از طریق مسیرهای رسمی از امارات و سومالی برای کمک به نیروهای موسوم به واکنش سریع آمده بودند، به هویت این مزدوران و حامی مالی آنان دست یابند.

ایران و جنگ داخلی سودان

از ابتدای انقلاب اسلامی در ایران تا امروز، روابط تهران و خارطوم فراز و نشیب‌های بسیاری را پشت سر گذاشته‌است. تسخیر سفارت ایالات متحده آمریکا در تهران باعث شد تا جعفر النمیری، رئیس‌جمهور وقت سودان در حمایت از واشنگتن روابط سودان را با تهران قطع کند. سه سال بعد از اشغال سفارت، جعفر النمیری دیپلمات‌های ایرانی در سودان را عنصر نامطلوب خواند و از خارطوم اخراج کرد. در این دوران نمیری از صدام حسین در جنگ تحمیلی علیه ایران و همچنین بازگشت حکومت پهلوی حمایت می‌کرد. نمیری سال ۱۳۸۴ در سفری به‌واشنگتن برای جلب حمایت مالی و نظامی آمریکا به سر می‌برد که با کودتای وزیر دفاع وقت، عبدالرحمن سوار الذهب، از کار برکنار شد. سوار الذهب روابط را با تهران از سر گرفت و یک سال بعد دولت را تحویل شورای حکومتی غیرنظامی داد. سال ۱۳۸۹ بار دیگر کودتا در سودان باعث سرنگونی دولت شد و عمر البشیر قدرت را در اختیار گرفت. در طول سه دهه حکومت عمر البشیر، روابط تهران و سودان در سطوح مختلف توسعه زیادی پیدا کرد. اما عمر البشیر که در سال‌های آخر حکومتش تلاش می‌کرد موقعیت خود را در جهان عرب بهبود دهد، به تدریج روابط خود را با ایران قطع کرد. ابتدا فعالیت‌های فرهنگی ایران در سودان هدف دولت بشیر قرار گرفت و رازی‌نی فرهنگی ایران در سودان تعطیل شد و سپس سال ۲۰۱۶ در پی حمله به سفارت عربستان در تهران، عمر البشیر کلیه روابط دیپلماتیک خارطوم و تهران را قطع کرد و دیپلمات‌های ایرانی را از خاک سودان اخراج کرد. اما حکومت عمر البشیر هم مدت طولانی پس از قطع روابط با

JEWISH INSIDER

شواهد روشنی در مورد مداخله اسرائیل در جنگ داخلی سودان منتشر نشده‌است، اما رسانه‌های حامی اسرائیل به صورت تلویحی حمایت خود را از نیروهای پشتیبانی سریع ابراز می‌کنند. جوئیش اینسایدر در گزارشی مدعی شده‌است که «فعالان

ضداسرائیلی، روابط نیروهای مسلح

سودان با ایران و اخوان‌المسلمین را نادیده می‌گیرند.»

این رسانه هوادار اسرائیل می‌نویسد:

«نمایندگان چپ‌گرای افراطی [کنگره آمریکا] هر چند امارات متحده

عربی را به اتهام حمایت از نیروهای پشتیبانی سریع سودان محکوم می‌کنند

تهران دوام نیاورد و سال ۲۰۱۹ در پی کودتا و خیزش عمومی در سودان، حکومت بشیر سرنگون شد. به رغم سرنگونی حکومت بشیر، روابط تهران و خارطوم همچنان قطع باقی ماند تا اینکه سال ۲۰۲۳ مجدداً تلاش‌ها برای عادی‌سازی روابط از سرگرفته‌شد. تابستان سال گذشته برای نخستین بار پس از ۸ سال قطع روابط دیپلماتیک، سفیر جدید ایران در خارطوم مجدداً کار خود را آغاز کرد.

از سرگیری روابط ایران و سودان همزمان با شعله‌ور شدن جنگ داخلی در این کشور بود. برخی رسانه‌های غربی ادعا کرده‌اند که ایران در دو سال گذشته حمایت‌های نظامی از نیروی مسلح سودان برای مقابله با نیروهای پشتیبانی سریع انجام داده‌است. اوایل سال جاری رسانه‌های غربی گزارش‌هایی مبنی بر استفاده ارتش سودان از پهپادهای ایرانی در نبرد با نیروهای پشتیبانی سریع منتشر کردند. موضع رسمی جمهوری اسلامی ایران در قبال جنگ داخلی سودان «حمایت از تمامیت و یکپارچگی ارضی» سودان اعلام شده‌است و ایران روابط دیپلماتیک خود را با دولت تحت حاکمیت نیروهای مسلح سودان به رهبری ژنرال عبدالفتاح برهان حفظ کرده‌است. هفته گذشته سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در گفت‌وگو با محی‌الدین سالم وزیر خارجه سودان حملات اخیر و کشتار غیرنظامیان در شهر فاشر را محکوم کرد و بر حمایت جمهوری اسلامی ایران از تمامیت و یکپارچگی سرزمینی سودان تأکید کرد. وزیر امور خارجه سودان ضمن ارائه گزارشی از آخرین تحولات کشورش، از حمایت‌های ایران از دولت قانونی سودان و همبستگی با مردم این کشور قدردانی کرد. دو وزیر همچنین ضمن ابراز خرسندی از پیشرفت روابط دوجانبه، بر عزم دو کشور برای توسعه روابط در زمینه‌های مختلف تأکید کردند.

عراقچی پس از این تماس تلفنی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «در تماس با همتای سودانی خود، آقای محی‌الدین سالم، مراتب اندوه و نگرانی عمیق جمهوری اسلامی ایران رانسبت به کشتار فاجعه‌بار غیرنظامیان بی‌گناه در شهر فاشر ابراز کردم و بر همبستگی ایران با دولت و ملت سودان تأکید کردم.» وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران نوشت: «برخی، تروریست‌ها را به دو دسته خوب و بد تقسیم می‌کنند و از آن‌هایی حمایت می‌کنند که به قول خودشان، برای تحقق منافع آنها کارهای کثیف انجام می‌دهند. چنین استانداردهای دوگانه تأسفباری که مدت‌ها است از سوی دولت‌های غربی دنبال می‌شود، نباید در سال ۲۰۲۵ جای داشته باشد. تروریسم و خشونت علیه افراد بی‌گناه، به هر شکل و در هر نقطه از جهان، باید همواره محکوم شود.»

اسرائیل و نسل‌کشی در سودان

موضع اسرائیل در خصوص جنگ داخلی سودان چندان روشن نیست. هر چند برخی رسانه‌ها به حمایت ضمنی اسرائیل از نیروهای پشتیبانی سریع اشاره کرده‌اند، اما اطلاعات موثقی در مورد دخالت مستقیم اسرائیل در جنگ داخلی سودان وجود ندارد. سودان به لحاظ موقعیت ژئوپلیتیک در ساحل دریای سرخ و همسایگی با مصر، منطقه مهمی برای اسرائیل تلقی می‌شود. در عین حال روابط صمیمانه خارطوم و تهران در گذشته و دوره فعلی، باعث نگرانی اسرائیل شده‌است. اشتراک منافع اسرائیل و امارات متحده عربی در مقابله با نفوذ اسلام‌گرایی در شمال آفریقا نیز باعث می‌شود که احتمال همسویی ابوظبی و تل‌آویو در این جنگ وجود داشته‌باشد.

روابط خارطوم و تل‌آویو در سال‌های اخیر در کانون توجه قرار داشته‌است. پس از امضای توافقنامه‌های موسوم به ابراهیم توسط بحرین و امارات متحده عربی و عادی‌سازی روابط دیپلماتیک این کشورها با رژیم اسرائیل، سودان به عنوان هدف بعدی آمریکا در بین کشورهای عربی برای عادی‌سازی روابط با اسرائیل انتخاب شد. پیش از سودان آمریکا چاد و مراکش را در شمال آفریقا برای عادی‌سازی روابط با اسرائیل متقاعد کرده‌بود. سودان که در آن زمان به تازگی انقلاب-کودتا با حمایت غرب پشت سر گذاشته‌بود و سال ۲۰۱۹ یک دولت انتقالی ترکیبی از نیروهای نظامی ونیروهای غیرنظامی جانشین حکومت خودکامه عمر البشیر شد، شرط‌های سرسختانه‌ای برای عادی‌سازی روابط با اسرائیل نداشت. تابستان ۱۳۹۹ مایک پمپئو، وزیر خارجه وقت ایالات متحده آمریکا، پس از امضای توافقنامه‌های ابراهیم توسط امارات متحده عربی و بحرین، در نخستین پرواز مستقیم بین اسرائیل و سودان، از تل‌آویو به خارطوم سفر کرد و برای قانع کردن عبدالله حمدوک، نخست‌وزیر غیرنظامی وقت دولت انتقالی سودان، برای پیوستن به پیمان‌های ابراهیم تلاش کرد. حمدوک در آن دوران اعلام کرد که دولت انتقالی از اختیار کافی برای چنین تصمیمی برخوردار نیست. پیشنهاد واشنگتن در آن زمان برای عادی‌سازی روابط سودان و اسرائیل، خارج کردن نام سودان از فهرست دولت‌های حامی تروریسم بود. مخالفت حمدوک با این پیشنهاد، بعدها به یکی از نقاط اختلاف در دولت انتقالی میان نظامیان و غیرنظامیان تبدیل شد. میدل ایست آی در آن زمان نوشت که همزمان با مخالفت حمدوک با عادی‌سازی روابط با اسرائیل، امارات متحده عربی یک دیدار محرمانه بدون حضور نخست‌وزیر غیرنظامی بین ژنرال عبدالفتاح برهان، فرمانده ارتش و بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل برگزار کرده‌است. پاییز سال ۲۰۲۰ حمدوک، تحت فشار نظامیان در یک کنفرانس

ویدئویی تمایلش برای عادی‌سازی روابط با اسرائیل را اعلام کرد. ژنرال برهان، چند ماه پیش از کودتایش در سودان، در دیدار با استیون منوچین، وزیر خزانه‌داری آمریکا یک تفاهنامه مقدماتی برای شناسایی اسرائیل به ازای خروج سودان از فهرست دولت‌های حامی تروریسم امضا کرد. این تفاهنامه هرگز عملی نشد و روابط دیپلماتیک رسمی میان خارطوم و تل‌آویو برگزار نشد. بر اساس تفاهنامه اولیه قرار بود که پاییز سال ۲۰۲۱ توافقنامه رسمی عادی‌سازی روابط اسرائیل و سودان امضا شود، اما کودتای عبدالفتاح برهان علیه دولت غیرنظامی در ماه اکتبر باعث شد تا امضای این توافقنامه متوقف شود. از زمان آغاز جنگ داخلی سودان در سال ۲۰۲۳ گزارش‌های ضد و نقیصی در مورد تمایل دولت سودان به عادی‌سازی روابط با اسرائیل منتشر شده‌است. به نوشته ریسپانسیل استیت کرفت، درون اسرائیل برای رابطه با نیروهای مسلح بانیروهای پشتیبانی سریع در سودان اختلاف نظر وجود دارد، درحالی‌که موساد تمایل دارد از نیروهای واکنش سریع حمایت کند، وزرات خارجه به‌دنبال رابطه با عبدالفتاح برهان ونیروهای مسلح است. احتمالاً عادی‌سازی روابط نیروهای مسلح سودان با جمهوری اسلامی ایران، حمایت اسرائیل را به سمت نیروهای واکنش سریع برده‌باشد. در طول روزهای گذشته، به‌ویژه پس از برقراری آتش‌بس شکننده در غزه، رسانه‌ها و حامیان اسرائیل در شبکه‌های اجتماعی به صورت گسترده‌ای در توجیه جنایات اسرائیل در غزه این استدلال را مطرح می‌کنند که رسانه‌ها و فعالان حقوق بشر که در مورد کشتار غزه اعتراض می‌کردند، در مقابل «نسل‌کشی واقعی» در سودان سکوت کرده‌اند. آریلا کارمل، ستون‌نویس روزنامه تایمز آو اسرائیل می‌نویسد: «از آوریل ۲۰۲۳ تاکنون ۱۵۰ هزار نفر کشته‌شده‌اند و مقیاس خشونت، قحطی و بیماری بسیار وسیع‌تر از نوار [غزه] است، اما این مسئله توجه زیادی را از سوی جهانیان جلب نکرده‌است و این تردید را دامن زده‌است که این بی‌توجهی ناشی از نژادپرستی است.» این روزنامه اسرائیلی ادامه می‌دهد: «بسیاری از اسرائیلی‌ها و یهودیان فقدان علاقه بین‌المللی به سودان را در قیاس با تمرکز قابل توجه به غزه به عنوان شاهی برای استاندارد دوگانه در تعصب ضداسرائیلی و حتی یهودی‌ستزی تلقی می‌کنند.»

پایگاه خبری شبکه الجزیره در گزارشی با مقایسه چار چوب جنایت‌های شبه‌نظامیان نیروهای پشتیبانی سریع در سودان با روش‌های ارتش اسرائیل می‌نویسد: «در تمام دوره جنگ داخلی سودان، نیروهای پشتیبانی سریع از اصطلاح‌های حقوق بشری و عبارات مرتبط با حقوق بین‌المللی بشردوستانه برای توجیه اقدام‌های جنایتکارانه‌شان استفاده کردند. اسرائیل برای سالیان دراز با هدف خاموش کردن انتقادات از سرکوب و کشتار فلسطینیان از همین روش استفاده کرده‌بود. از زمان آغاز نسل‌کشی در غزه در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ این رویکرد اسرائیل تشدید شد.» الجزیره می‌نویسد: «نیروهای پشتیبانی سریع تاکتیک دیگر اسرائیل را نیز تقلید کرده‌اند و تحت پوشش اقدام‌های بشردوستانه، به اخراج دسته‌جمعی مردم دست می‌زنند. از ۷ اکتبر ۲۰۲۳، اسرائیل ۳/۲ میلیون فلسطینی را به مناطق کوچک و کوچک‌تر رانده است و این مناطق را مناطق امن در غزه توصیف می‌کند. اسرائیل بعد از حضور آوارگان در این نقاط این مناطق را بمباران یا اشغال می‌کند و ادعا می‌کند که به دلیل حضور فرضی فردی از حماس در آنجا، به اهداف نظامی تبدیل شده‌اند. در ۱۱ آوریل، تاسیس (حزب سیاسی وابسته به نیروهای پشتیبانی سریع) در فیسبوک پستی منتشر کرد و از غیرنظامیان خواست از طریق کریدورهای بشردوستانه که به شهرهای مجاور مانند طویلوه و کر مه منتهی می‌شوند، از اردوگاه آوارگان زمزم فرار کنند،»

شواهد روشنی در مورد مداخله اسرائیل در جنگ داخلی سودان منتشر نشده‌است، اما رسانه‌های حامی اسرائیل به صورت تلویحی حمایت خود را از نیروهای پشتیبانی سریع ابراز می‌کنند. جوئیش اینسایدر در گزارشی مدعی شده‌است که «فعالان ضداسرائیلی، روابط نیروهای مسلح سودان با ایران و اخوان‌المسلمین را نادیده می‌گیرند.» این رسانه هوادار اسرائیل می‌نویسد: «نمایندگان چپ‌گرای افراطی [کنگره آمریکا] هر چند امارات متحده عربی را به اتهام حمایت از نیروهای پشتیبانی سریع سودان محکوم می‌کنند، اما به سادگی از کنار حمایت اخوان‌المسلمین و ارتباطات خارجی گروه رقیب، یعنی نیروهای مسلح سودان، عبور می‌کنند.»

جوئیش اینسایدر مدعی شده‌است که ایران، مصر، ترکیه و روسیه از نیروهای مسلح سودان حمایت می‌کنند. در تهران موضوع احتمال دخالت اسرائیل در جنگ داخلی سودان مورد توجه بیشتری قرار گرفته‌است. ناصر کنعانی، دیپلمات جمهوری اسلامی ایران اخیراً این گمانه را مطرح کرده‌است که اسرائیل برای تحت‌الشعاع قرار دادن نسل‌کشی در غزه بر آتش جنگ داخلی در سودان می‌دمد. ناصر کنعانی، سخنگوی پیشین وزارت امور خارجه ایران در شبکه اجتماعی ایکس در مورد تحولات اخیر در سودان نوشت: «جنایات هولناک در شهر الفاشر در غرب سودان، دارای ابعاد مختلفی است.» وی افزود: «بی‌شک از جوه آن، تحت‌الشعاع قرار دادن مسئله فلسطین و غزه، کمرنگ کردن جنایات جنگی و نسل‌کشی اسرائیل در غزه و کاستن از فشار جهانی بر رژیم کودک‌کش اسرائیل است.» کنعانی خاطرنشان کرد: «نقش اسرائیل در تحولات جاری سودان باید جدی گرفته‌شود.»

دیپلمات‌ها

باج‌خواهی موثر نیست

میخائیل اولیانوف، نماینده روسیه در سازمان‌های بین‌المللی مستقر در وین در گفت‌وگویی اختصاصی با خبرگزاری نووستی روسیه، با تأکید بر این که حل‌وفصل مسائل پیرامون پرونده هسته‌ای ایران تنها از طریق گفت‌وگوی متقابل و محترمانه ممکن است، گفت که کشورهای غربی در قبال برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) تمایل دارند که برموضع خودیعنی بر باج‌خواهی و اولتیماتوم تکیه کنند، درحالی‌که این رویکرد در قبال ایران کارآمدی ندارد. اولیانوف در ادامه افزود: «ما با دقت هرگونه تحول در رویکرد کشورهای غربی در توافق هسته‌ای با ایران را دنبال می‌کنیم. در حال حاضر به نظر می‌رسد که آنها درک واضحی از چگونگی تعامل با ایران در حوزه منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای در آینده ندارند. همه نشانه‌ها حاکی از آن است که هنوز هم بر باج‌خواهی و اولتیماتوم تکیه دارند، در حالی که چنین روش‌هایی در قبال ایران موثر نیست.» این دیپلمات ارشد روس بار دیگر تأکید کرد که رفع اختلافات موجود درباره پرونده هسته‌ای ایران تنها از طریق گفت‌وگوی متقابل همراه با احترام و بر پایهی حقوق تهران در چارچوب پیمان عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (NPT) امکان‌پذیر است.

توسعه همکاری‌ها با باکو

مجتبی دمیرچی‌لو، سفیر ایران در جمهوری آذربایجان در گفت‌وگویی ابراز اطمینان کرد که روابط با باکو به خوبی در حال توسعه‌است. سفیر ایران در سفر به نخجوان در گفت‌وگو با آذری‌پرس با اشاره به روابط دوستانه رؤسای جمهور آذربایجان و ایران یادآور شد که «مسعود پزشکیان» رئیس‌جمهور ایران در چند ماه گذشته دوبار به آذربایجان سفر کرده است؛ اولین بار به باکو و بار دوم به خان‌کندی رفت. او در این باره گفت: «در نتیجه این بازدیدها و دیدارها توافق‌های بسیار خوبی حاصل شده و روابط بیش از پیش تقویت شده‌است.» دمیرچی‌لو همچنین با اشاره به پیروزی آذربایجان در جنگ قره‌باغ گفت: پیروزی آذربایجان و آزادسازی سرزمین‌های اشغال‌شده فرصت‌های جدیدی ایجاد کرده است. این دیپلمات با گفتن اینکه «صلح و امنیت، فرصت‌های گسترده‌ای ایجاد می‌کند»، افزود که همه منطقه از این شرایط جدید بهره‌مند می‌شود.

اعتقاد به دیپلماسی با ایران

سخنگوی اتحادیه اروپا در اظهارات ضدایرانی اش موضع مخالف خود را با در اختیار داشتن به سلاح هسته‌ای اعلام کرد. به گزارش ایسنا، انور العنونی، سخنگوی امور خارجی و سیاست امنیتی تأکید کرد که کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، در تماس مداوم با همه طرف‌های مرتبط با پرونده هسته‌ای ایران، از جمله ایران، است. بر اساس گزارش الحدث، العنونی تصریح کرد که موضع اتحادیه اروپا واضح است: ایران نباید دارای سلاح هسته‌ای باشد یا آن را توسعه دهد. وی در ادامه افزود که ایران باید به تعهدات قانونی خود در زمینه تضمین‌های هسته‌ای بر اساس پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای عمل کرده و به‌طور کامل و بدون تأخیر با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی همکاری کند. العنونی همچنین تأکید کرد که اتحادیه اروپا معتقد است راه حل تنها از طریق مذاکره و دیپلماسی امکان‌پذیر است و اتحادیه اروپا به مشارکت خود در این زمینه ادامه خواهد داد و با همه طرف‌ها، از جمله ایران، برای یافتن راه‌حلی بر اصل مذاکره که با قطعنامه‌های شورای امنیت بین‌المللی هماهنگ‌باشد، همکاری خواهد کرد.